

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00018/22-16

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace, pana **BOLESLAV ŠTĚPÁNEK**, nar. **12. 1. 1958**, bytem **Č. 100, 250 01 Slaný**, proti rozhodnutí povinného subjektu Víceúčelová sportovní hala Slaný, spol. s.r.o., IČO 251 05 299, se sídlem Lacinova 1720, 274 01 Slaný o částečném odmítnutí žádosti ze dne 17. 3. 2022, takto:

- I. V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., se rozhodnutí povinného subjektu Víceúčelová sportovní hala Slaný, spol. s.r.o., IČO 251 05 299, se sídlem Lacinova 1720, 274 01 Slaný, o částečném odmítnutí žádosti ze dne 17. 3. 2022 **ruší a řízení se zastavuje.**
- II. V souladu s ustanovením § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se povinnému subjektu Víceúčelové sportovní hale Slaný, spol. s.r.o., IČO 251 05 299, se sídlem Lacinova 1720, 274 01 Slaný **přikazuje**, aby žadateli, panu **BOLESLAV ŠTĚPÁNKU**, **IS**, poskytla informaci o výši odměny jednatele povinného subjektu, včetně případných odměn a příplatků vyplácených nad rámec stanovené odměny jednatele, a to ve formátu uvedení příslušných částek v jednotlivých měsících spadajících do období vymezeného daty 1. 1. 2020 - 31. 1. 2021, **a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění

I.

Pan **Štěpán Štěpánek**, nar. **28. 8. 1974**, bytem **Slaný, Lacinova 1720** (dále jen „žadatel“) požádal dne 19. 2. 2021 Víceúčelovou sportovní halu Slaný, spol. s. r.o. se sídlem Lacinova 1720, 274 01 Slaný, IČO: 251 05 299 (dále také „povinný subjekt“), ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), o poskytnutí následujících informací:

„i. Sdělení výše odměny jednatele společnosti Víceúčelová sportovní hala Slaný spol. s. r. o. (adresou Lacinova 1720, 274 01 Slaný), včetně případných odměn a příplatků vyplácených nad rámec stanovené odměny jednatele, a to ve formátu uvedení příslušných částek v jednotlivých měsících spadajících do období vymezeného daty 01. 01. 2020- 31. 01. 2021

ii. Sdělení celkového počtu zaměstnanců organizace včetně počtu aktuálně platných pracovních smluv na dobu určitou a neurčitou, a informace o počtu pracovníků konajících práce mimo pracovní poměr. Uváděná množství žádám rozdělit dle totožných kategorií pracovních poměrů, případně prací konaných mimo pracovní poměr“.

Povinný subjekt dne 16. 4. 2021 vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, kterým odmítl bod „i“ žadatelovy žádosti, přičemž ve zbylém rozsahu požadované informace žadateli poskytl. Žadatel napadl toto rozhodnutí odvoláním, o kterém dne 11. 5. 2021 pod č.j. MUSLANY/18392/2021/KT rozhodlo město Slaný. Na základě žadatelova podnětu ze dne 16. 5. 2021 k přezkumnému řízení uvedeného rozhodnutí města Slaný zahájil Úřad dne 18. 6. 2021 přezkumné řízení usnesením pod č.j. UOOU-02319/21-5. Dne 8. 9. 2021 Úřad pod č.j. UOOU-02319/21-6 výše citované rozhodnutí č.j. MUSLANY/18392/2021/KT zrušil z důvodu nicotnosti ve smyslu § 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. V tomto rozhodnutí stanovil Úřad v souladu s § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. svoji příslušnost nadřízeného orgánu vůči povinnému subjektu pro řízení vedená na základě uvedeného právního předpisu. Úřad poté znovu projednal žadatelovo odvolání a dne 30. 9. 2021 pod č.j. UOOU-02319/21-7 vydal rozhodnutí, kterým rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti ze dne 16. 4. 2021 zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání, přičemž Úřad vyslovil závazný právní názor, kterým se měl povinný subjekt řídit při novém projednání žadatelovy žádosti ze dne 19. 2. 2021. Toto rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky povinného subjektu dne 1. 10. 2021 a žadateli doručeno prostřednictvím poštovního doručovatele dne 7. 10. 2021, přičemž tohoto dne nabylo rozhodnutí Úřadu právní moci.

Ačkoli zákon č. 106/1999 Sb. neupravuje lhůtu pro nové vyřízení žádosti poté, co Úřad zrušil odvoláním napadené rozhodnutí a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání, je pro počátek lhůty pro nové vyřízení žádosti určující okamžik nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí nadřízeného orgánu, což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2014, č.j. 4 As 234/2014-49. Úřad ve smyslu výše uvedeného shledal, že 15denní lhůta pro nové vyřízení žádosti, v jejímž rámci mohl povinný subjekt žádat po žadateli úhradu nákladů, započala dne 7. 10. 2021.

Dne 18. 10. 2021 vydal povinný subjekt oznámení o úhradě z důvodu „zvýšené aktivity povinného subjektu“. Povinný subjekt v tomto oznámení uvedl, že správní řízení a poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. je pro povinný subjekt nestandardní a nesouvisí s předmětem jeho podnikání. Povinný subjekt dle svého vyjádření nemá odborně způsobilé zaměstnance ke správnímu řízení a problematice zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt z důvodu zamezení krácení práv žadatele, se obrátil na advokátní kancelář, která by měla odpověď pro žadatele vypracovat na základě smluvního vztahu s povinným subjektem. Cenovou kalkulaci těchto služeb povinný subjekt stanovil v rozsahu 10 hodin, přičemž hodinová sazba činí 2. 000,- Kč. Celkovou výši nákladů spojených s vyřízením žadatelovy žádosti stanovil povinný subjekt na 20. 000,- Kč. K tomuto dále povinný subjekt uvedl, že tyto náklady nesouvisí s jeho předmětem podnikání, ale s vyřízením žadatelovy žádosti, proto je nucen žadatele požádat o jejich úhradu.

Žadatel podal proti postupu povinného subjektu, spočívajícímu ve stanovení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, stížnost dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., která byla povinnému subjektu doručena dne 26. 10. 2021. Z obsahu žadatelovy stížnosti vyplynulo, že nesouhlasí se stanovenou výší úhrady, neboť ta podle žadatele nemá oporu v zákoně č. 106/1999 Sb. Podle žadatele se nejedná o úhradu nákladů, která by přesáhla náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a odesláním informací žadateli, a dále se rovněž nejedná o mimořádně rozsáhlé vyhledání informace. Úřad o žadatelově stížnosti rozhodl dne 13. 1. 2022, č. j. UOOU-00018/22-7, kdy výši úhrady snížil na nulu.

Povinný subjekt pak žadatelovu žádost částečně odmítl rozhodnutím ze dne 20. 1. 2022. Povinný subjekt se v rozhodnutí odvolává na skutečnost, že v případě informací o platu a odměnách jednatele společnosti dochází ke kolizi práva žadatele na informace s ochranou osobnosti a soukromí fyzické osoby. Povinný subjekt v rozhodnutí uvádí, že provedl test proporcionality, vyplývající z nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV ÚS 1378/16, na jehož základu dospěl k závěru, že žadatelova žádost kumulativně nesplňuje všechny podmínky vyplývající z výše uvedeného testu proporcionality. Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel dne 1. 2. 2022 odvolání. O žadatelově odvolání rozhodl Úřad dne 24. 2. 2022, č.j. UOOU-00018/22-14, kdy rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Povinný subjekt žadatelovu žádost znovu částečně odmítl rozhodnutím ze dne 17. 3. 2022. Povinný subjekt provedl test proporcionality v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a v rozhodnutí uvádí, že žadatele není možné zařadit mezi osoby v postavení tzv. „společenského hlídacího psa“, protože žadatel publikuje pod záštitou občanského sdružení „Občané města Slaného“ a povinnému subjektu se nepodařilo dohledat žádný příspěvek, kde by žadatel vystupoval sám za sebe. Povinný subjekt dále uvádí, že z jeho analýzy a z žadatelova vyjádření ze dne 5. 3. 2022 vyplývá, že žadatel je aktivní v rámci výše uvedeného občanského sdružení a nikoli sám za sebe. Povinný subjekt dále zpochybňuje, že se informace týká veřejného zájmu. Povinný subjekt dále zpochybňuje, že účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel dne 1. 4. 2022 odvolání, které povinný subjekt postoupil spolu se svým sdělením Úřadu dne 14. 4. 2022.

II.

Úřad na základě včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Jelikož žadatel v odvolání neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, byla přezkoumána správnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu v souladu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu.

Úřad se již nezabýval otázkou své příslušnosti k vedení odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti vydaného povinným subjektem Technické služby Slaný s.r.o. Již ve svém předcházejícím rozhodnutí č.j. UOOU-00018/22-14 dospěl Úřad k závěru, že v řízeních dle zákona č. 106/1999 Sb. je v tomto případě nadřízeným orgánem.

III.

Úřad se dále, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, zabýval správností napadeného rozhodnutí.

Úřad po posouzení žádosti i všech relevantních podkladů ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Povinný subjekt částečně odmítl žádost z důvodu ochrany soukromí, osobnosti a osobních údajů, s odkazem na § 8a zákona č. 106/1999 Sb., čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, Nařízení a § 81 a násl. občanského zákoníku. Dle povinného subjektu by poskytnutí odmítnutých informací znamenalo zásah do práva jednatele na ochranu před zasahováním do soukromého života a do práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů. Jednatel společnosti není dle názoru povinného subjektu veřejně činnou osobou, funkcionářem nebo zaměstnancem veřejné správy; údaje o jeho odměnách, plynoucích z funkce jednatele, nevypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, nelze je tak poskytnout dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. Úřad konstatuje, že povinný subjekt je společností s ručením omezeným, kdy jediným jejím společníkem je město Slaný; lze tak dovodit, že jednatel takové společnosti může být příjemcem veřejných prostředků ve smyslu ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. Úřad konstatuje, že osobní údaje, týkající se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, mezi něž jsou počítáni i představitelé obchodních společností, judikatura v minulosti podřadila pod ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., neboť se jedná o příjemce veřejných prostředků ve smyslu tohoto ustanovení. Úřad v tomto odkazuje též na komentářovou literaturu: ***„Otázkou je, zda musí informace o mzdách a odměnách poskytovat i veřejné instituce, tedy např. městem založené obchodní korporace. V případě některých veřejných institucí může být totiž položena otázka, nakolik je v jejich případě naplněn znak hospodaření s veřejnými prostředky. Podle našeho názoru naplněn je. Ustanovení, kterými jsou definovány meze práva na informace, je totiž třeba v pochybnostech vykládat tak, aby kontrolu umožňovala, a nikoli jí bránila. Informace je tedy třeba u veřejných institucí poskytovat za stejných podmínek, jako u orgánů veřejné správy, přestože formálně vzato prostředky, s nimiž hospodaří městem či krajem založená obchodní korporace či třeba státní podnik, nejsou součástí rozpočtu obce, kraje či státu. I u***

těchto státních (krajských, obecních) právnických osob je totiž nutné vyjít z účelu zákona o svobodném přístupu k informacím, jímž je dohled nad transparentností a efektivností hospodaření s veřejnými prostředky. Je-li například obec vlastníkem lesů, pak v případě špatného hospodaření (např. neadekvátně vysokých odměn jednatele či dalších vedoucích pracovníků) může přijít o zisk, který by jinak z těžby dřeva měla.“ (JELÍNKOVÁ, J.; TUHÁČEK, M. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer 2017, s. 119-120).

V každém jednotlivém případě střetu dvou základních práv, tedy i v případě střetu práva na informace s právem na ochranu osobních údajů, je třeba provádět test proporcionality ve smyslu plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, v případě střetu práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, týkajících se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, v jeho rozšiřující modifikaci tzv. platového testu dle nálezu Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který shrnuje v bodu 125. Povinný subjekt tak může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance, vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., pokud nejsou kumulativně splněny všechny tyto podmínky: **a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu; c) žadatel o informaci plní úkoly či posílá dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídacího psa"; d) informace existuje a je dostupná.** Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom, dle Ústavního soudu, odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Splnění kritérií Ústavní soud opřel o judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zejména o rozsudek ze dne 8. 11. 2016 ve věci *Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku*, č. 18030/11. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29, nově upřesnil výklad tzv. platového nálezu zejména ve smyslu veřejného zájmu na poskytování informací o osobách, které zejména zastávají výrazné vedoucí pozice.

Tzv. platový nálezný tedy předpokládá, že povinné subjekty před zpřístupněním informace budou hodnotit jak osobu žadatele (třetí bod tzv. platového testu), tak účel požadovaných informací, jejich využitelnost a nezbytnost z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse (první a druhý bod tzv. platového testu), přestože zákon č. 106/1999 Sb. s povinností žadatele blíže vymezovat svou vlastní osobu i účel požadovaných informací nepočítá. Proto pokud žadatel v žádosti neuvede v tomto smyslu žádné bližší údaje (typicky nebude argumentačně prokazovat, čím a jak jsou splněny jednotlivé požadavky tzv. platového testu), není možné z důvodu absence těchto údajů v žádosti tuto odmítnout. Jinými slovy, pokud žadatel již v podané žádosti vymeze (vyloží), zda a jak jsou splněna výše uvedená kritéria, není nutné jej jakkoli kontaktovat a povinný subjekt se při vyřizování žádosti soustředí na to, zda žádost tzv. platovým testem skutečně projde. V tomto případě povinný subjekt žadatele k doplnění nevyzýval, nýbrž vycházel z odvolání žadatele ze dne 18. 6. 2021, v němž žadatel své motivy k podání předmětné žádosti upřesnil.

Dále Úřad uvádí, že v případě žádostí typově cílících na platy a odměny zaměstnanců nebo osob, jednajících za povinný subjekt (jeho jménem), je třeba považovat tyto osoby za osoby dotčené žádostí o informaci. Z postoupené dokumentace, rozhodnutí povinného subjektu ani jeho stanoviska k odvolání žádným způsobem nevyplývá, že by vyzval osobu

dotčenou žádostí o informace s možností vyjádřit se k podané žádosti, k čemuž by jí poskytl přiměřenou lhůtu. Nicméně Úřad konstatuje, že rozhodnutí povinného subjektu, v němž je uvedeno, že jednatel neposkytl souhlas se zveřejněním informace, je podepsáno právě dotčeným jednatelem. Úřad tak má nesouhlas dotčené osoby za prokázaný.

K provedenímu testu proporcionality uvádí Úřad následující:

V bodu 126. výše uvedeného nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 je uvedeno, že „je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu“. Posouzení definovaných kritérií dle platového nálezu Ústavního soudu tak nemá vést nutně k odmítnutí žádosti, ale k důslednému a individuálnímu posouzení každé žádosti s tím, že povinný subjekt musí vzít v úvahu skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žadatele a skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch převahy práva na ochranu soukromí a osobních údajů dotčených osob. Vždy je třeba individuálně posoudit, za jakým účelem jsou informace o příjmech konkrétních osob vyžádány a kdo je žádá.

Povinný subjekt dle názoru Úřadu nepostupoval v souladu s výše uvedenými závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a zároveň ani nepostupoval v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29, který test proporcionality z výše uvedeného nálezu Ústavního soudu modifikoval. Předně, o existenci požadované informace není sporu. Tento bod testu je tedy naplněn. V rámci hodnocení osoby žadatele jako „společenského hlídačského psa“ povinný subjekt v rozhodnutí uvádí, že žadatel publikuje pouze pod hlavičkou občanského sdružení a nikoli sám za sebe. Žadatel ale v odpovědi na výzvu povinného subjektu ze dne 5. 3. 2022, nadepsaném jako „doplnění skutečností“ odkazuje na facebookový příspěvek umístěný na facebookových stránkách Občané města Slaného s názvem „Technické služby o vlas unikly exekuci“ ze dne 7. 12. 2021, pod kterým je podepsán. Úřad podpůrně odkazuje k bodu 36 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2022, sp. zn. 10 As 542/2021-99, kdy soud dospěl k závěru, že „dnes, v době internetu, se drtivá většina informací mnohem snadnějším způsobem komunikuje na webu, v nejrůznějších aplikacích a platformách typu Facebook, Twitter, YouTube, na blogových platformách apod. **Právě proto již NSS vysvětlil, že tzv. „společenská hlídačská psi“ zdaleka nejsou jen profesionální novináři, ale třeba nejrozličnější političtí aktivisté, blogeri či podobným způsobem se o veřejné záležitosti zajímající lidé. Lidé, kteří relativně koncentrovaně (ať již v dlouhodobějším časovém horizontu, nebo v širším záběru „hlídaných“ povinných subjektů) do veřejného prostoru jakýmkoli kvalifikovaným způsobem vnášejí informace či názory ohledně fungování veřejného života. Díky tomu může být o těchto věcech zahájena a vedena diskuse, případně se s nimi širší veřejnost alespoň může seznámit** (rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29, č. 4044/2020 Sb. NSS, bod 30, z něhož správně vycházel krajský soud). Jako příklad lze uvést novináře Hospodářských novin, který zjišťoval, nakolik povinné subjekty dodržují judikaturu a sdělují informace o platech (rozsudek ze dne 5. 3. 2021, č. j. 5 As 440/2019-63, body 35 násl.).“

Úřad dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019-29, dle něhož „**Roli tzv. „společenského hlídačského psa“ mohou splňovat nejen profesionální novináři, ale také neziskové organizace či spolky věnující se otázkám transparentnosti, hospodaření a odměňování ve veřejné správě nebo též jednotlivci, kteří do veřejného prostoru kvalifikovaným způsobem vnášejí informace o fungování veřejné sféry.**“, a dále:

„Podmínkou pro naplnění role tzv. „společenského hlídacího psa“ tedy je, aby si žadatel jemu dříve poskytnuté informace (zde o příjemcích veřejných prostředků) nenechal výlučně pro sebe a svou vlastní soukromou potřebu, nýbrž s nimi veřejně „pracoval“ (typicky s nimi seznamoval veřejnost, komentoval je apod.). Presentování těchto informací veřejnosti by na jednu stranu nemělo být zcela nahodilé, naprosto nesystematické a výhradně sporadické. Zároveň je však třeba zdůraznit, že nelze trvat na tom, aby žadatel takto získané informace nutně sám přímo explicitně hodnotil, analyzoval či metodologicky dále zpracovával; jejich pouhé zveřejňování, zvláště má-li systematictější povahu, je samo o sobě pro veřejnost přidanou hodnotou. Již jen tato činnost (způsob nakládání s poskytnutou informací) naplňuje dikci Ústavním soudem citovaného rozhodnutí ESLP, neboť tím žadatel vykonává „svoji nepostradatelnou roli veřejného ‚hlídacího psa‘ (spočívající) v rozšiřování informací o věcech veřejného zájmu“, což má „významný dopad na řádné fungování demokratické společnosti.“ Dle zjištění Úřadu se žadatel aktivně dlouhodobě zajímá o dění ve své obci, o kterém prostřednictvím médií informuje veřejnost. Žadatel je členem občanského spolku Občané města Slaného o.s., který sleduje dění v obci a aktivně jej komentuje prostřednictvím sociálních sítí a blogu; kromě Facebooku žadatel publikuje i na webových stránkách spolku (např. <http://oms.slany-2014.cz/2018/05/mexiko-se-prodavat-nebude.html>). Z dostupných informací Úřad vyvodil, že žadatele je možno považovat za „společenského hlídacího psa“ ve smyslu výše zmiňovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu.

Dle svého sdělení chce žadatel přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, kdy požadované informace mají sloužit ke zpracování reálné situace v oblasti nakládání s veřejnými prostředky ve vazbě na žadatelem popisovanou znepokojivou personální praxi ve vedení obce; žadatel chce informovat veřejnost a vyvolat veřejnou diskusi o tématu. Dle povinného subjektu by zveřejnění výše odměny jednatele nevedlo k odhalování klientelismu, na nějž žadatel poukazuje, a bez širších ekonomických informací (neboť žadatel se o tyto dle povinného subjektu nezajímá) ani k mapování reálné situace v oblasti nakládání s veřejnými prostředky. Z vlastního šetření Úřadu vyplývá, že žadatel už veřejnou diskusi nad odměňováním členů statutárních orgánů společností, jejichž jediným společníkem je město Slaný, rozpoutal. Pod facebookovým příspěvkem ze dne 7. 12. 2022, s názvem „Technické služby o vlas unikly exekuci“ lze najít diskusi, mimo jiné i o výši odměn. Např. uživatel J. Ch. například pod příspěvkem píše: „Ehm, a 65 tisíc hrubého je podle tebe málo, nebo hodně??“ Na což mu autor příspěvku odpovídá: „To bys ale přeci měl, jako jeden ze 27, který má konkrétní zodpovědnost za nakládání s veřejnými prostředky obce mít dávno zodpovězeno a řádně zdůvodněno...“. Uživatel J. Ch. pak uvádí: „Vím, že takový plat jednatele společnosti, který má desítky zaměstnanců je naprosto standardní. Počkej si na výsledky hospodaření a potom sud. Konflikt zájmů je věc jiná, nicméně zákon tuto situaci umožňuje.“ Pod výše uvedeným žadatelovým příspěvkem tak lze nalézt diskusi, jejímž tématem je odměňování jednatelů firem spadajících pod město Slaný i nakládání s veřejnými finančními prostředky.

Úřad dále konstatuje, že osoba jednatele obchodní společnosti, jejímž jediným společníkem je obec (město), přitom má dle názoru Úřadu relativně velké kompetence. Úřad opakovaně odkazuje k monografii, věnující se problematice obchodních společností, jejíž autorky uvádějí, že „zákon jednatele označuje za statutární orgán. Statutárním orgánem se historicky v českém právu označuje orgán, který má **generální jednateleské oprávnění**. Zákonodárce vybavuje každou právnickou osobu statutárním orgánem proto, aby zde byl někdo, kdo **může jednat za právnickou osobu ve všech věcech** a u něhož **nebude žádná pochybnost o rozsahu**

zástupčího oprávnění. Činí tak zejména pro ochranu třetích osob vystupujících do vztahu s ní. Tím ale není plně vyjádřena charakteristika jednatelů jako orgánu společnosti. **Kromě neomezeného jednatelského oprávnění mají totiž jednatelé i významné vnitřní rozhodovací pravomoci.** Právo zastupovat společnost ve všech věcech je nástrojem k naplnění základní působnosti jednatelů, kterou je **řízení společnosti. Jednatelé tak jsou i výkonným orgánem společnosti.**“ Citováno z ČERNÁ, S., ŠTENGLOVÁ, I., PELIKÁNOVÁ, I. a kol. Právo obchodních korporací. 2 vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2021, str. 381.

Vyhodnocení skutečnosti, zda informace může přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, vyplývající z uvedeného nálezu Ústavního soudu, provedené povinným subjektem, považuje Úřad za neobjektivní a nedostatečné. Pro úplnost Úřad znovu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29: „Avizovaný záměr žadatele o informace zveřejnit poskytnuté informace na veřejně přístupném úložišti dat, který umožní široké veřejnosti o těchto informacích vést diskusi, je dostatečný pro splnění podmínky přispět těmito informacemi k diskusi o věcech veřejného zájmu; postačuje totiž pouze racionální potenciál vzniku či rozvoje veřejné diskuse. Zároveň nelze trvat na tom, aby žadatel takto získané informace sám přímo explicitně hodnotil či analyzoval; jejich zveřejnění je samo o sobě pro veřejnost přidanou hodnotou.“ Žadatel v tomto případě srozumitelně popsal důvody podání žádosti i svůj záměr, tj. zveřejnit požadovanou informaci a vyvolat veřejnou diskusi k tématu nakládání obce s veřejnými prostředky, přičemž z vlastního šetření Úřadu vyplývá, že tuto veřejnou diskusi již vyvolal, přičemž ve svém příspěvku avizoval, že hodlá tak činit nadále (viz výše). Úřad se tak nemůže ztotožnit se závěrem povinného subjektu, že účelem žádosti není přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.

K další podmínce tzv. platového testu (informace samotná se týká veřejného zájmu) povinný subjekt uvedl, že mezi informacemi, které žadatel v žádosti požadoval není zjevná souvislost a informace o odměnách jednatele žádný veřejný zájem nesleduje. Tato argumentace povinného subjektu není přiléhavá. Dle Úřadu může být požadovaná informace, spolu s dalšími informacemi ekonomického rázu, které jsou veřejně dostupné a žadatel si je tedy může opatřit, předmětem veřejného zájmu. Úřad dodává, že „**splnění podmínky druhé bude většinou znamenat i naplnění (i když tomu tak zdaleka nemusí být vždy) té první; pouze pokud se požadovaná informace týká veřejného zájmu, pak může být žadatelem vyžadována za účelem přispět s ní právě k diskusi o věcech veřejného zájmu. Zároveň však také obráceně platí, že pokud se požadovaná informace týká veřejného zájmu a žadatel plausibilně tvrdí, že s ní hodlá nějakým způsobem přispět k veřejné diskusi (získanou informaci chce např. zveřejnit třetím osobám k dalšímu posouzení, komentování či statistickému porovnání s jinými relevantními informacemi, nebo ji hodlá sám analyzovat a vzešlé výstupy sdělit veřejnosti), bude většinou (tj. ne nezbytně vždy) splněna také podmínka účelu vyžádání informace.** Posouzení povahy samotné informace a toho, k čemu má být využita, zpravidla bude třeba provádět společně a uvážit, zda žadatel s touto informací hodlá přispět k veřejné diskusi a nedomáhá se jí například pouze ze soukromých důvodů, aby tak poškodil či diskreditoval dotčenou osobu nebo si s ní skrze zneužití tohoto práva vyřizoval vlastní spory osobního charakteru (podmínka první). Není již však na místě zkoumat, natož chtít po žadateli, aby sám prokázal, zda poskytnutá informace skutečně následně vzbudí žadatelem avizovanou veřejnou diskusi; relevantní pouze je, zda ji žadatel v podobě k tomu podle běžných zkušeností způsobilé hodlá veřejnosti k diskusi předložit a tím i potenciálně umožnit.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019-29, bod 25.).

S ohledem na výše uvedené úřad k první a druhé podmínce tzv. platového testu uzavírá, že tyto jsou naplněny.

Úřad nad rámec výše uvedeného bodu testu uvádí, že argumentace povinného subjektu stran odkazu na doporučení NATO není pro posouzení této věci příhodná; navíc Úřadu není jasné, jak má demonstrovat situaci předmětné společnosti, jejímž jediným společníkem je město Slaný, v oblasti odměňování členů statutárních orgánů, když jasně vyplývá, že povinným subjektem uvedené doporučení Severoatlantické aliance se týká finančních prostředků vynaložených na personální výdaje z obranného rozpočtu.

IV.

Na základě posouzení všech relevantních skutečností dospěl Úřad k závěru, že rozhodnutí povinného subjektu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, a zároveň neshledal žádný zákonný důvod pro odmítnutí žádosti. Podmínky platového testu byly, ve světle aktuální související judikatury, naplněny, a je tak splněn důvod pro poskytnutí požadovaných informací ve smyslu § 8b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Úřad tak postupoval podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., rozhodnutí povinného subjektu zrušil a řízení zastavil; následně přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout, a to ve lhůtě, určené ve výrokové části tohoto rozhodnutí výše uvedeným zákonným ustanovením.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí se podle ust. § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu a podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí se podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Praha 4. května 2022

Mgr. Filip Jebavý
pověřen zastupováním
vedoucího oddělení přezkumu

Rozdělovník:

1.
2. Víceúčelová sportovní hala Slaný spol. s r. o., Lacinova 1720, 274 01 Slaný, ID DS: kx8s76y